

[Jørgen Jørgensen.]

anstaltninger, som fortrinsvis skal bæres af Folkelag, som har daarlige Muligheder for at bære dem, og hvorved man kommer Landbruget til Hjælp i Flæng, uden Hensyn til det enkelte Landbohjem's Økonomi, og derigennem er med til at opretholde Ejendomspriser, der medfører, at ogsaa alle de unge Landmænd, der skal i Gang i Dag, kommer til at sidde under Forhold, som gør det meget vanskeligt at komme igennem. Var det ikke mere rimeligt, at man konstaterede det Prisniveau, som vi har — og Danmarks Landbrug er jo til enhver Tid afhængigt af de Priser, vi kan sælge vore Varer til ude i Verden, for det er dér, det store Kvantum skal afsættes —, og at vi indrettede os paa at skabe en Renteudgift for de enkelte Landbohjem, der gjorde det muligt med de bestaaende Priser paa Landbrugets Varer at klare sig? Det var det, som Gældsudvalgets Forslag, der i Fjor var til Behandling i dette Ting, gik ud paa, og det var dette Forslag, Venstre og Konservative i Landstinget stemte ned.

Ved at lette Landbrugets Vanskeligheder gennem Renten kom de Folk til at deltage i Omkostningerne, som havde bedst Raad til at betale — ved at hjælpe Landbruget gennem Prishævning maa alle være med i dette Land, enten de er rige eller fattige. Og det er nu ikke saadan, at alle uden for Landbruget er Velhavere; der findes Tusinder af Hjem, hvor Nøden er lige saa stor som i Landbohjemmene, og hvis man havde til Maal at skabe Lighed mellem Borgerne her i Landet, vilde man virke mere hertil ved at gøre Renten billigere og lade Kapitalen være med til at bære, fremfor ved først og fremmest at kræve Prisforanstaltninger, der skal bæres af alle, rig og fattig.

For at forstaa den Mentalitet, der raader i Landbrugskredse for Tiden, skal man kunne sætte sig ind i, hvordan Fremtiden tegner sig for den Mand, der, trods flittigt og dygtigt Arbejde, stadig ser sin Økonomi forringet, og dette er Virkeligheden for mange Landmænd i disse Aar. Derfor er Spørgsmaalet om at hjælpe Landbruget ud over de Gældsvanskeligheder, det store Flertal uforskyldt sidder i, af meget alvorlig Natur. Men naar man nu ser, at visse Kredse søger at udnytte denne Sindsstemning inden for Landbrugskredse til at lokke Landbruget med ud paa Veje, som den danske Bondestand altid tidligere med Kraft og Styrke vendte sig imod, saa er det nødvendigt at sige til disse Folk:

Hold jeres Fingre derfra! I to Slægtled kæmpede danske Bønder for at skaffe sig politisk Magt og Indflydelse. De fik Magt og Indflydelse i langt større Udstrækning, end Bondestanden tidligere havde kunnet gøre Regning paa, men de fik det kun, fordi de i alt deres Arbejde viste Forstaaelse af andre Samfundsborgeres Forhold, og de vandt ved denne Stilling Agtelse og Respekt i Kredse langt uden for deres egne Rækker.

Denne Stilling i det danske Folk som den store formidlende Faktor skal Bonden ikke nu sætte over Styr. De Folk, der vil spekulere i at faa Bondestanden ud i Produktionsstrejke eller Valutastrejke, eller hvad man fra den Side nu fabler om, for ved Selvtægt at tvinge sine Krav igennem, de vil blive skuffet. Det gaar den arbejdende, jævne danske Bonde ikke med til, og hvis han gjorde det, da vilde han ikke alene se sin Indflydelse paa Samfundforholdene forsvinde, men han vilde møde en enig Optræden fra det øvrige Samfund, der naturligvis lige saa lidt vil finde sig i, at Landbruget søger at lamme Folkets Økonomi, som at andre Grupper i Samfundet gør det, og Samfundet vilde i saa Fald ogsaa have Midler til at værgе sig derimod.

Jeg haaber, at den Samling om Opgavernes Løsning, som har vist sig i Spørgsmaalet om Kornet, ogsaa vil gøre det muligt at naa til Enighed om de andre Problemer, der ligger for, og vi er fra mit Partis Side villige til at forhandle med alle, der har noget at fremføre i disse Spørgsmaal. Men vi lader os ikke diktere vor Stilling ved Trusler om Strejke af den ene eller den anden Art. De Folk, vi skal forhandle med, maa være indstillet paa, at i dette Land er der kun een Vej frem baade for Landbruget og for andre, og det er gennem Forhandling paa Rigsdagen at søge de Krav gennemført, som Erhvervet har rimeligt Krav paa at faa gennemført.

Oluf Pedersen: Selv om onde Tunger fortæller, at det foreliggende Korntoldsforslag er sikret Vedtagelse, eftersom det er tiltraadt af de politiske Spidser for de fire nuværende store politiske Partier, anser jeg det ikke for formaalsløst at foretage en saglig Vurdering af Lovforslaget, idet dette i alt Fald ikke formelt er vedtaget af Rigsdagen og ej heller har faaet og næppe nogen Sinde vilde faa Tilslutning fra et Flertal i det danske Folk. Lovforslagets Gennemførelse uden Valg eller uden Afgørelse gennem Folkeafstemning er politisk uanstændig,